

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770
e-mail: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2016. gada 14. decembrī

Satversmes tiesas 4. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētājs Gunārs Kusiņš, tiesneši Kaspars Balodis un Ineta Ziemele

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 281/2016), kuru iesniedzis [...] (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs),

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu atzīt Imigrācijas likuma 61. panta astoto daļu (turpmāk – apstrīdētā norma) par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1., 89., 91., 92. un 97. pantam.

2. Apstrīdētā norma noteic, ka gadījumā, ja lēmums par ārzemnieka iekļaušanu personu sarakstā, kam iecelšana Latvijā aizliegta, pieņemts, pamatojoties uz valsts drošības iestādes izlūkošanas vai pretizlūkošanas darbību rezultātā iegūto informāciju, to var pārsūdzēt ģenerālprokuroram, kura lēmums ir galīgs.

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot par to, vai uz saņemtā pieteikuma pamata lieta ir ierosināma, kolēģija izvērtē, vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18. – 19.³ panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;

5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības ir mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

Turklāt saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 20. panta sesto daļu, Satversmes tiesa var atteikties ierosināt lietu, ja konstitucionālajā sūdzībā sniegtais juridiskais pamatojums ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

4. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. punktu Satversmes tiesa izskata lietas par likumu atbilstību Satversmei. Tādējādi šā Pieteikuma iesniedzēja prasījums ir piekritīgs Satversmes tiesai.

5. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu persona Satversmē noteikto pamattiesību aizskāruma gadījumā var iesniegt pieteikumu Satversmes tiesā.

No pieteikuma izriet, ka Pieteikuma iesniedzējs Latvijā pastāvīgi ir dzīvojis kopš (*gads*). Viņam bijusi izsniegta uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā. Latvijas Republikas Iekšlietu ministrs (*datums*) esot pieņēmis lēmumu par Pieteikuma iesniedzēja iekļaušanu to ārzemnieku sarakstā, kuriem noteikts ieceļošanas aizliegums Latvijas Republikā uz nenoteiktu laiku. Pieteikuma iesniedzējs, pamatojoties uz šo lēmumu, ticis nekavējoties izraidīts no Latvijas Republikas. Atbilstoši apstrīdētajā normā noteiktajam Pieteikuma iesniedzējs pārsūdzējis lēmumu ģenerālprokuroram, kurš (*datums*) noraidījis viņa lūgumu par Iekšlietu ministra lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā ir norādīts uz vairāku Satversmē noteikto pamattiesību aizskārumu saistībā ar apstrīdētās normas piemērošanu Pieteikuma iesniedzējam.

Līdz ar to Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu Satversmes tiesā, ievērojot konstitucionālajai sūdzībai Satversmes tiesas likumā noteiktās prasības.

6. Konstitucionālajai sūdzībai jāatbilst Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² pantā noteiktajām prasībām.

Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmā daļa noteic, ka konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Savukārt Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punkts prasa ietvert pieteikumā tā juridisko pamatojumu, kurā atbilstoši Satversmes tiesas likuma 19.² panta sestās daļas 1. punktam jāpamato, ka ir aizskartas Satversmē noteiktās Pieteikuma iesniedzēja pamattiesības, kā arī apstrīdētajā normā ietvertā ierobežojuma iespējamais nesamērīgums. Līdz ar to Pieteikuma iesniedzējam ir pienākums sniegt juridiskus argumentus, vai viņa konkrētā situācija ietilpst attiecīgo pamattiesību tvērumā, vai apstrīdētajā normā ir ietverts tiesību ierobežojums, vai šis ierobežojums ir noteikts ar likumu, vai ierobežojumam ir leģitīms mērķis un vai tas ir samērīgs ar leģitīmo mērķi. Pamatojot pamattiesību ierobežojuma neatbilstību samērīguma principam, pieteikumā nepieciešams norādīt, vai izraudzītie līdzekļi ir piemēroti leģitīmā mērķa sasniegšanai jeb vai ar izraudzīto līdzekli var sasniegt leģitīmo mērķi, vai šāda rīcība ir nepieciešama jeb vai leģitīmo mērķi nevar sasniegt ar indivīda tiesības mazāk ierobežojošiem līdzekļiem, vai ierobežojums ir atbilstošs jeb vai labums, ko iegūst sabiedrība, ir lielāks par indivīda tiesībām nodarīto kaitējumu (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2012. gada 20. aprīļa sprieduma lietā Nr. 2011-16-01 9. punktu*).

Pieteikuma iesniedzējs uzskata, ka apstrīdētā norma aizskarot viņam Satversmes 1., 89., 91., 92. un 97. pantā noteiktās pamattiesības. Tādējādi pieteikumā ietverams juridiskais pamatojums par apstrīdētās normas iespējamo

neatbilstību katrai no minētajām Satversmes normām, argumentējot, vai apstrīdētajā normā ir ietverts attiecīgo pamattiesību ierobežojums, vai šis ierobežojums ir noteikts ar likumu, vai ierobežojumam ir leģitīms mērķis un vai tas ir samērīgs ar leģitīmo mērķi.

Pieteikumā ir izklāstīts Pieteikuma iesniedzēja uzskats, kā izpaudies pamattiesību, kas viņam nostiprinātas Satversmes 92. panta pirmajā teikumā, aizskārums. Proti, Pieteikuma iesniedzējam neesot bijusi iespēja aizstāvēt savas tiesības un likumiskās intereses taisnīgā tiesā, jo ģenerālprokurora lēmums, atbilstoši apstrīdētajai normai, nav pārsūdzams. Lai arī pieteikumā ietverti argumenti par to, ka apstrīdētajai normai ir saskatāms leģitīms mērķis, tomēr nav analizēts noteiktā ierobežojuma samērīgums. Tāpat pieteikumā nav ietverti argumenti, kā Pieteikuma iesniedzēja situācijā izpaudies to pamattiesību aizskārums, kas viņam nostiprinātas Satversmes 92. panta otrajā, trešajā un ceturtajā teikumā. Pieteikuma iesniedzējs pieteikumā vairākkārt atsaucies uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi lietās par tiesībām uz ģimenes dzīvi, bet pieteikumā nav sniegts juridiskais pamatojums par Satversmē nostiprinātajām pamattiesībām, uz kuru iespējamo aizskārumu tāpat norādīts pieteikumā, proti, nav pamatots, kā Pieteikuma iesniedzēja situācijā izpaudies Satversmes 1., 89., 91. un 97. pantā nostiprināto pamattiesību iespējamaais aizskārums.

Pieteikumā pausts viedoklis, ka lēmums par Pieteikuma iesniedzēja iekļaušanu to ārzemnieku sarakstā, kuriem noteikts ieceļošanas aizliegums Latvijas Republikā uz nenoteiktu laiku, iespējams, neesot pamatots. Turklāt Pieteikuma iesniedzējam neesot sniegta informācija par konkrētiem iemesliem šāda lēmuma pieņemšanai. Pieteikuma iesniedzējs uzskata, ka lēmums pieņemts, nepareizi novērtējot viņa faktisko rīcību un attieksmi pret Latvijas Republiku.

Satversmes tiesa norāda, ka iestāžu veiktās tiesību normu interpretācijas un piemērošanas pārvērtēšana saskaņā ar Satversmes 85. pantu nav Satversmes tiesas kompetencē (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2009. gada 3. jūnija sprieduma lietā Nr. 2008-43-0106 12. punktu*).

Līdz ar to pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punkta un 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 4. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc pieteikuma Nr. 281/2016, kuru iesniedzis [..].

Lēmums nav pārsūdzams.

Satversmes tiesas

4. kolēģijas priekšsēdētājs

G. Kusiņš